

Arrest

nr. 167 652 van 13 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 maart 2015 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 mei 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, wordt op 8 februari 2013 gerepatrieerd naar Marokko, na in België twee maal asiel te hebben aangevraagd en verschillende malen een bevel te hebben gekregen om het grondgebied te verlaten.

Een eerdere repatriëringspoging op 12 december 2012 werd afgelast omdat verzoeker een tweede asielaanvraag indiende.

Op 21 december 2012 werden aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 95 295 van 17 januari 2013 werden aan verzoeker eveneens deze statussen geweigerd.

Op 12 augustus 2014 treedt verzoeker in Marokko in het huwelijk met een Belgische onderdaan, mevrouw N.V.D.

Op 15 september 2014 dient verzoeker bij de Belgische ambassade te Casablanca, Marokko, een aanvraag in voor een visum gezinshereniging.

Op 27 oktober 2014 geeft de procureur des Konings een gunstig advies inzake het huwelijk aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Zonnebeke.

Op 5 november 2014 wordt het huwelijk overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand.

Op 27 februari 2015 geeft de procureur des Konings een gunstig advies inzake de visumaanvraag van verzoeker.

Op 4 maart 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van het visum gezinshereniging. Dit is de bestreden beslissing:

“Commentaar: Op 15/09/2014 werd via de Belgische diplomatieke post in Casablanca een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van H. R., geboren op (...)1980, van Marokkaanse nationaliteit, om zijn echtgenote, V. D. N., geboren op (...)1968, van Belgische nationaliteit, te vervoegen; Ter staving van deze visumaanvraag werd een huwelijksakte voorgelegd, waaruit blijkt dat betrokkenen op 12/08/2014 in Marokko in het huwelijk getreden zijn.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR-codex;

Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft;

Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat in het kader van deze visumaanvraag en uit het volledige administratieve dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende elementen gebleken zijn:

Overzicht burgerlijke status mevrouw V. D. N.

Het betreft het 5e huwelijk van mevrouw, die 12 jaar ouder is dan haar echtgenoot:

- 1. Haar eerste huwelijk vond plaats tussen 28/09/1990 en 28/11/1994 met de heer M. P.*
- 2. Haar tweede huwelijk vond plaats tussen 25/09/1995 en 03/03/1998 met de heer H. P.*
- 3. Mevrouw huwde een derde keer tussen 30/04/1998 en 28/09/2007 met de heer L. K. Op 02/07/2007 kregen betrokkenen een zoon: L. R.*
- 4. Tussen 07/12/2007 en 30/01/2014 was mevrouw gehuwd met de heer K. A. Binnen dit huwelijk werd een zoon geboren op 17/08/2010: K. I.*

De heer K. A. werd op 20/10/2006 gecontroleerd door de politie van Antwerpen als illegaal persoon. Er werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Aan dit bevel heeft betrokkene geen gevolg gegeven en uiteindelijk regulariseerde hij zich via een huwelijk met mevrouw V. D. N.

5. Zij huwde op 12/08/2014 met de heer H. R. te Marokko.

6. Het huwelijk tussen H. R. en V. D. N. is strijdig met de zeden en gewoonten van Marokko daar mijnheer H. R. huwt met een oudere vrouw, die al (verschillende) keren gescheiden is en kinderen heeft.

Overzicht burgerlijke status de heer H. R.

Uit het volledige administratieve dossier is niet duidelijk of dit huwelijk het 2e al dan niet 3e huwelijk is van betrokkene.

Zeker is dat hij tussen 2004 en 12/06/2007 gehuwd was met mevrouw Z.N, woonachtig te Nederland.

Betreffende een mogelijks 2e huwelijk zijn de verklaringen tegenstrijdig: de heer H. R. verklaarde slechts 1 keer gehuwd te zijn met mevrouw Z. N.; mevrouw V.D. N. geeft aan dat haar echtgenoot 1 keer gehuwd is met de genaamde B. met wie betrokkene een kind heeft. De visumaanvraag

gezinshereniging werd op 20/01/2015 in uitstel geplaatst ten einde, via de diplomatieke post te Casablanca, aan de heer H. R. bijkomende informatie hieromtrent te vragen.

Overzicht van de heer H.R. te België/Europa

Op 04/09/2006 werd betrokkene gecontroleerd door de politie van Brussel naar aanleiding van diefstal. Hij gaf zich toen uit als de genaamde H. R. °03/03/1980, onderdaan van Tunesië. Naar aanleiding hiervan werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 06/11/2006 werd hij opnieuw door de politie op heterdaad betrapt naar aanleiding van een diefstal. Betrokkene gaf zich nu uit als H. R. °03/03/1980, onderdaan van Tunesië. Bovendien gaf hij aan de politie toe in het zwart te werken en dat zijn verblijfsmotief het verdienen van geld was. Diezelfde dag werd betrokkene verhoord door de politie te Brussel-West. Hij verklaarde bij zijn vriendin te wonen, maar kon geen adres weergeven en deelde de naam van deze persoon eveneens niet mee. Bovendien gaf hij aan al 6 jaar in België te wonen en per boot naar België gekomen zijn. Hij was tevens in bezit van Noors geld, dat hij naar eigen zeggen op straat gevonden had.

Naar aanleiding van deze controle werd hij weerhouden in het centrum voor illegalen te Vottem. Gezien de identificatie geen resultaat opleverde werd hij vrijgesteld met een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 07/03/2007 werd hij opnieuw gecontroleerd door de politie wegens feiten van bedreiging, maar mocht beschikken gezien het eerder recent bevel.

Op 29/03/2007 werd hij opnieuw gecontroleerd door de politie en maakte toen gebruik van de identiteit H.H. °03/03/1981 te Tunesië. Hij verklaarde nu dat zijn verblijfsmotief toerisme was. Er werd hem nu een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 17/06/2007 werd hij door de politie betrapt op "zwartwerk", maar hij mocht beschikken gezien het recent bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 16/08/2007 werd hij opnieuw gecontroleerd door de politie naar aanleiding van een autocontrole. Hij gaf zich toen uit onder de identiteit H. R. °03/03/1980 te Tunesië. Aan betrokkene werd een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 12/11/2007 werd betrokkene gecontroleerd door de politie van Anderlecht en gaf hij zichzelf weer onder de identiteit H. R. °03/03/1980 te Tunesië. Zijn verblijfsmotief was nu gebaseerd op economische redenen. Hij mocht beschikken.

Op 16/11/2008 werd hij gecontroleerd door de politie van Charleroi onder de identiteit H.R. °03/03/1980 te Marokko. Zijn verblijfsmotief was nu gebaseerd op een huwelijk. Een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend.

Op 10/12/2008 werd de Dienst Vreemdelingenzaken aangeschreven door de Burgerlijke Stand te Charleroi in het kader van het voorgenomen huwelijk tussen H.R. en M. D. °30/01/1986. Zij kwamen op 14/11/2008 inlichtingen vragen betreffende dit voorgenomen huwelijk.

Op 05/02/2009 werd hij in het kader van zijn voornemen tot huwen gehoord door de politie van Charleroi. Hij verklaarde H.R. te heten "03/03/1980 te Marokko. Tevens werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Op 16/02/2009 gaf het parket van Charleroi een positief advies met betrekking tot de voltrekking van het huwelijk. Betrokkenen zouden elkaar leren kennen hebben in januari 2008 in dancing 'La Réserve' te Charleroi. Een maand na deze ontmoeting zouden betrokkenen zijn gaan samenwonen op het adres van mevrouw. Voorafgaand verbleef mijnheer bij zijn neef M. M. te Anderlecht.

Mijnheer zelf gaf aan dat hij sinds 2005 in België woont en geen enkele keer moeite gedaan heeft om zijn illegaal verblijf te regulariseren. Hij kreeg verblijfsrecht te Nederland naar aanleiding van zijn huwelijk met een Nederlandse onderdane van wie hij reeds gescheiden is. Hierop besloot hij naar België te reizen. Om zichzelf te onderhouden, werkt hij in het zwart bij een slager in Brussel. Waarom het huwelijk tussen H.R. en M. D. niet doorgegaan is, is niet gekend.

Tegen de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten werd beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Door de advocaat werd gesteld dat betrokkenen op 15/12/2009 een aanvraag tot artikel 9bis indiende. Op 17/02/2010 werd de beslissing genomen tot niet in overwegeningneming van de aanvraag tot artikel 9bis alsook werd dit aan betrokkene betekend. Hiertegen werd een beroep ingediend op 25/02/2010. Op 29/10/2010 werd betrokkenen opnieuw gecontroleerd door de politie naar aanleiding van diefstal onder de identiteit H.R."03/03/1980 te Marokko. Een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend.

Op 13/11/2010 werd hij nogmaals door de politie gecontroleerd naar aanleiding van een winkeldiefstal. Deze keer gaf hij de naam H.R. weer °03/03/1980 te Tunesië. Hij mocht beschikken gezien recent bevel om het grondgebied te verlaten. Op 28/02/2011 werd hij opnieuw gecontroleerd door de politie Brussel West, wederom met verklaring de Tunesische nationaliteit te beschikken en kreeg een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Op 11/03/2011 werd betrokkene onder de identiteit H. R. °03/03/1980 Tunesië gecontroleerd door de politie van Brussel naar aanleiding van een winkeldiefstal.

Een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend. Op 07/09/2011 werd betrokkene op heterdaad betrapt bij diefstal van een motorfiets met verzwarende omstandigheden onder de identiteit H.R. °03.03.1980. Nu werd hij weerhouden in het centrum voor illegalen te Steenokkerzeel. Tegen deze laatste maatregel een beroep tot schorsing en tot annulatie ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Na identificatie via de ambassade werd een reisdocument afgeleverd. Vanuit het centrum voor illegalen te Steenokkerzeel vroeg hij op 04/11/2011 asiel aan. Tijdens zijn asiolverhoor verklaarde hij gehuwd te zijn in 2005 met een Nederlandse en op basis van gezinshereniging naar Nederland kwam. Hij verklaarde tevens biseksueel te zijn en zowel relaties te hebben met mannen als vrouwen. Dit ontdekte hij vroeg in zijn jeugd waar hij ook vrouwenkledij droeg. Het dragen van vrouwenkledij was ook de reden waarom zijn huwelijk in Nederland op de klippen liep. Betrokkene legde een echtscheidingsakte voor opgesteld te Marokko dd 12/06/2007. Hij vroeg asiel aan om zijn repatriëring naar Marokko te verhinderen. Bij een repatriëring naar Marokko vreest hij namelijk dat zijn familie en schoonfamilie hem zullen vermoorden wegens zijn biseksualiteit daar hij hen tot schande heeft gebracht. Op 21/11/2011 werd hij vrijgesteld zonder meer (vrijstelling door de raadkamer). Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen weigerde op 16/01/2012 zowel de vluchtelingenstatus als de Subsidiare beschermingsstatus.

Op 25/01/2012 werd hij wederom gecontroleerd door de Politie betreffende diefstal onder de naam H. R. °03/03/1980 te Tunesië, maar mocht beschikken daar hij nog tot 15/02/2012 de mogelijkheid had tegen de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betreffende zijn asielaanvraag in beroep te gaan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting.

Op 17/08/2012 werd hij opnieuw gecontroleerd door de politie van Mechelen, een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend.

Op 20/11/2012 werd hij gecontroleerd door de politie van Ninove en verklaarde hij bij zijn vriendin L. N. te Ukkel te verblijven. Naar aanleiding hiervan werd hem een bijlage 13 septies betekend (bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod van drie jaar en vasthouding met het oog op verwijdering). Dit inreisverbod is heden nog steeds lopende. Hij werd dan ook overgebracht naar het centrum voor illegalen te Brugge.

Een eerste poging tot repatriëring op datum van 29/11/2012 werd verbaal geweigerd door betrokkene.

Een procedure tot repatriëring onder escorte werd opgestart maar diende geannuleerd te worden omdat meneer op datum van 12/12/2012 asiel aanvraag vanuit het centrum.

Motief voor deze asielaanvraag: mijnheer geeft aan homoseksueel te zijn. Dit gegeven wordt bevestigd door een bijgevoegde getuigenis van 13 (homoseksuele) personen die wensen dat betrokkene in vrijheid wordt gesteld en niet naar Marokko wordt gerepatriëerd daar hij er als homoseksueel zijn leven riskeert. Tevens werd een verklaring toegevoegd op naam van H.R S., zus van de heer H. R., die stelt dat haar broer vaak in het gezelschap van homoseksuelen vertoeft en hierdoor zijn leven riskeert in Marokko daar dit tegennatuurlijk gedrag is en tegen de gewoontes en hun religie indruist.

Bovendien betekende de heer H.R. dat zijn verklaringen in deze asielaanvraag oprecht zijn.

Op 21/12/2012 weigerde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiare beschermingsstatus (referentie 1124703Z). Tegen voorgaande beslissing werd beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij de uitzetting van dit ingediend beroep werd nogmaals benadrukt dat betrokkene dient te vrezen voor zijn veiligheid bij een terugkeer naar Marokko gezien zijn seksuele geaardheid. Uit deze uiteenzetting is tevens gebleken dat zijn huwelijk met de Nederlandse onderdane in 2005 op de klippen liep daar deze hem betrapte met een andere man en dit doorgaf aan haar familie. Mijnheer zijn familie in Marokko is op de hoogte van zijn homoseksualiteit. Alsook werd verwezen naar artikel 489 van het Marokkaans Strafwetboek waarin wordt vermeld dat er een gevangenisstraf van 3 jaar staat op homoseksualiteit. Bij arrest van 17/01/2013 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (referentie n°95 295) de eerder genomen maatregel van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De plannen tot repatriëring onder escorte werden opnieuw opgestart en effectief uitgevoerd op datum van 08/02/2013.

Betrokkenen vroegen een attest tot niet huwelijksbeletsel aan bij de diplomatieke post.

Uit mevrouw V.D. N. haar verhoor dd 03/04/2014 is het volgende gebleken:

Uit het interview van mevrouw blijkt niet dat zij op de hoogte is van het parcours van de heer H.R. in België noch van zijn eerder huwelijk met de Nederlandse onderdane. Zij geeft aan dat hij gescheiden is (denkt 2 jaar geleden) en een dochter heeft die hij niet kent en nooit gezien heeft. Deze ex-vrouw zou volgens mijnheer zijn verklaring in België verblijven alsook zou deze dochter in Antwerpen wonen.

Zij geeft aan dat hij in 2005 of 2006 naar België kwam via Nederland. Hij heeft langer verbleven dan toegelaten en zou zo in de illegaliteit terecht gekomen zijn. H.R. kwam naar België om er een beter leven op te starten.

Zij leerde op 20/11/2012 de heer H.R. kennen in het centrum voor illegalen te Brugge waar zij werkt. Dit is op de eerste dag dat de heer H.R. in het centrum voor illegalen te Brugge opgesloten werd. Tijdens zijn verblijf is de relatie tussen betrokkenen gegroeid. Volgens mevrouw was er weliswaar geen sprake van een relatie. Deze relatie startte pas in april 2013 bij het bezoek van mevrouw aan mijnheer in Marokko. Mevrouw geeft niets weer met betrekking tot zijn ingediende asielaanvraag betreffende zijn homoseksualiteit tijdens zijn verblijf in het Centrum voor illegalen te Brugge.

Mevrouw geeft aan dat huwen een gemeenschappelijke beslissing is, maar ook nodig is opdat de heer H.R. naar België kan komen. Indien het niet zou lukken om in België te huwen, zal mevrouw naar Marokko gaan voor onbepaalde tijd en zullen ze in Marokko huwen.

Op dit huwelijk zullen geen vrienden en familieleden van mevrouw aanwezig zijn. Er zal een beperkter feest gegeven worden.

Op 12/08/2014 werd het huwelijk tussen de heer H.R. en mevrouw V.D. N. voltrokken te Marokko.

Door de Procureur des Konings werd op 27/10/2014 een positief advies gegeven betreffende het Certificaat tot geen huwelijksbeletsel.

Aanvraag visum gezinshereniging.

De heer H.R. diende op 15/09/2014 een aanvraag tot visum gezinshereniging in op basis van zijn huwelijk met mevrouw V.D. N.

Door de diplomatieke post te Casablanca werd een uitgebreid interview afgenomen op 01/12/2014 van de heer H.R. waaruit volgende elementen gebleken zijn:

Het feit dat zijn echtgenote 12 jaar ouder is, stoort de heer H.R. niet.

Tussen 2006 en 2013 verbleef hij in België. Hij werd gerepatrieerd naar Marokko daar hij geen papieren had. In België werkte hij in het zwart en woonde hij in Brussel en Charleroi.

Voor dit huwelijk trachtte hij zich te regulariseren, maar dit werd volgens verklaring van de heer H.R. niet geaccepteerd wegens een probleem met de huisvesting.

De heer H.R. verklaarde dat hij niet de intentie had om naar België terug te keren, maar gezien de schoolgaande kinderen van zijn echtgenote, besloten betrokkenen dat het beter is voor deze kinderen om in België te blijven. Hij benadrukte dat dit huwelijk niet tot doel heeft om zich in België te regulariseren.

Hij geeft aan reeds gehuwd te zijn met een Nederlandse onderdane, maar dit huwelijk liep na 6 maanden op de klippen omdat zij zich terug herenigde met haar ex partner die uit de gevangenis was vrijgelaten.-> deze verklaring is nieuw en tegenstrijdig met de voorgaande verklaringen van betrokkene tijdens zijn illegaal verblijf in België.

Zijn echtgenote is al 3 keer gescheiden. Betreffende de eerste echtgenoot kan hij geen informatie meedelen gezien hij zich dit niet kan herinneren. Haar 2e echtgenoot heette Kurt met wie zij een zoon heeft. De 3e echtgenoot betreft A. K. met wie zij een zoon heeft. Mevrouw V.D. N. en K. A. gingen uiteen in januari 2013, maar woonden samen tot juni 2013.

Hij leerde zijn echtgenote kennen in 2012 in het gesloten centrum voor illegalen waar mevrouw tewerkgesteld is. Ook mevrouw haar collega's zijn gekend door betrokkene. Zij vertelde hem over haar problemen met K. A. waarna zij de echtscheidingsprocedure startte en betrokkenen een relatie begonnen. Tijdens zijn verblijf in dit centrum diende hij een asielaanvraag in omwille van zijn homoseksualiteit.

Betreffende mevrouw haar ouders deelde hij mee dat haar vader, H., in Frankrijk woont en haar moeder, A., in Brugge woont. Hij heeft deze personen nog nooit ontmoet. Met de moeder van mevrouw heeft hij al gesproken, maar de vader heeft hij noch gezien noch gesproken. Volgens betrokkene heeft de vader van mevrouw een probleem met Arabieren. Echter verklaarde mevrouw V. D. N. in haar verhoor dd 03/04/2014 dat haar vader in Oostkamp woont en hertrouwd is.

Ook de broer van zijn echtgenote heeft hij nog niet ontmoet. Hij zou er wel al telefonische contacten mee gehad hebben. De namen van diens kinderen kan hij zich niet herinneren.

Mevrouw verklaarde in haar verhoor dd 03/04/2014 dat zij weinig contact heeft met haar broer alsook geeft zij aan dat de heer H.R. slecht telefonische contacten had met haar moeder en een vriendin van mevrouw.

Betrokkene heeft een zus in België, H. S. dewelke 1 jaar geleden met een visum gezinshereniging naar België zou gekomen zijn. Het betreft dezelfde persoon die hem een verklaring betreffende zijn seksuele geaardheid bezorgde. Volgens het Rijksregister zijn er geen gegevens gekend op naam van H. S. Mogelijks verblijft deze persoon illegaal te België. Ook in Spanje heeft betrokkene een zus.

Wanneer de heer H.R. iets nodig heeft, is mevrouw V. D. N. daar om hem te helpen, aldus de verklaring van betrokkene. In het administratieve dossier werden geldoverschrijvingen voorgelegd dd 16/10/2013, 06/12/2013, 13/03/2014 en 08/05/2014 komende van V. D. N. gericht aan H.R.

Er vond geen verloving plaats.

Op het huwelijk van betrokkene waren slechts familieleden van de heer H.R. aanwezig. Eens in België wenst de heer H.R. te werken. Hij wenst een kleine boerderij als tewerkstelling.

Gezien mevrouw haar leeftijd kunnen betrokkenen samen geen kind krijgen, aldus de verklaring van de heer H. R..

Op het einde van dit interview deelde de heer H.R. mee dat hij een kind zou hebben met een dame die heden in Spanje woont en met wie hij geen contact heeft. Hij heeft dit kind nog nooit gezien. Eerder verklaarde hij bij de aanvraag tot het attest van niet huwelijksbeletsel dat deze persoon, alsook zijn kind, in Antwerpen zouden wonen. Hij zou met deze personen wel geen contact hebben, maar anderzijds weet hij wel waar ze wonen en zouden zij verhuisd zijn?

In het verhoor van mevrouw V.D. N. dd 03/04/2014 geeft zij aan dat haar echtgenoot gescheiden is van de genaamde B. met wie hij een kind N. heeft. Dit kind is 2 jaar oud en woont bij de ouders van B. in Marokko.

Door de diplomatieke post worden twijfels geuit betreffende dit huwelijk.

In het licht van deze nieuwe elementen besliste de Dienst Vreemdelingenzaken op 20/01/2015 wederom het advies te vragen aan de Procureur des Konings met betrekking tot de erkenning van dit in het buitenland voltrokken huwelijk.

In zijn advies van 27/02/2015 verleende de Procureur des Konings, in het licht van zijn eerdere advies, wederom een positief advies doch met de nodige reserves. De Procureur des Konings stelt echter wel dat er toch vragen kunnen gesteld worden bij de intenties van de heer H. R. Echter is de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van de hogervermelde elementen van mening dat er in casu bezwaarlijk gesproken kan worden van een intentie om een duurzame levensgemeenschap te stichten, dan wel van het afsluiten van een huwelijk met het oog op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel in hoofde van de man.

De erkenning van dit huwelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken zou bijgevolg leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Het huwelijksinstituut maakt immers een wezenlijk bestanddeel uit van het Belgisch rechtsbestel en een miskennis van dat instituut kan een schending uitmaken van de Belgische internationale openbare orde (art. 21 Wetboek internationaal privaatrecht). Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011;

Uit het voorgaande blijkt dat het in Marokko afgesloten huwelijk er duidelijk niet op gericht is om een duurzame levensgemeenschap te stichten.

Overwegende dat op 20/01/2015 het visum gezinshereniging eveneens in uitstel geplaatst werd ten einde bijkomende documenten te vragen, met name: attest van celibaat voorafgaand aan het huwelijk met V.D. N.; huwelijks- en echtscheidingsakte met de genaamde B. (mevrouw V. D. verklaarde dat hij 2 jaar geleden ongeveer gescheiden is van de genaamde B.)

Overwegende dat door de heer H.R. een document voorgelegd werd, opgesteld op 20/02/2015 door de gemeente Oujda te Marokko, dat stelt dat hij gescheiden was voor zijn huwelijk met mevrouw V. D. N. Echter toont dit attest niet aan dat hij op het ogenblik van zijn huwelijk met mevrouw V. D. N., niet gehuwd was en dus alleenstaande was. De ongehuwde staat van de heer H.R. voorafgaand aan zijn huwelijk met mevrouw V.D. N. is aldus niet bewezen.

Overwegende dat de heer H.R. het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, dewelke nog tot 19/11/2015 loopt.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1.1. De verwerende partij werpt volgende exceptie op:

“Verwerende partij heeft de eer de exceptie van onontvankelijkheid van de huidig annulatieberoep op te werpen, dit op grond van het feit dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod d.d. 20 november 2012 waardoor de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk hem wordt verboden tot 19 november 2015 (artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet).

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoeker tegen de bijlage 13septies d.d. 20 november 2012 geen annulatieberoep bij de Raad heeft ingediend, zodat het inreisverbod van 3 jaar thans definitief is.

Uit het administratief dossier blijkt ook dat verzoeker evenmin een verzoek tot opheffing heeft ingediend, noch dergelijke opheffing van het inreisverbod zou hebben bekomen.

Bijgevolg, is huidig beroep niet ontvankelijk.”

3.1.2. Het inreisverbod is inmiddels verstreken, zodat deze exceptie geen feitelijke grondslag meer heeft.

3.2.1. Ter zitting deelt de verwerende partij mee dat verzoeker, na de weigering van zijn visumaanvraag van 15 september 2014, nog twee nieuwe visumaanvragen heeft ingediend op dezelfde grond.

De tweede visumaanvraag werd geweigerd in september 2015, de derde in april 2016.

Ter zitting bevestigt de advocaat van verzoeker dat er na de bestreden beslissing twee nieuwe visumaanvragen gezinshereniging werden ingediend en hij bevestigt het bestaan van de weigeringsbeslissing van september 2015 naar aanleiding van de tweede visumaanvraag. Hij deelt mee dat zijn cliënt nog geen kennis heeft van een weigering van de derde visumaanvraag.

Op vraag van de waarnemend voorzitter of verzoeker beroep heeft ingesteld tegen de weigeringsbeslissing van de tweede visumaanvraag, antwoordt de advocaat van verzoeker dat dit niet het geval is. Op de mededeling van de waarnemend voorzitter dat het niet instellen van een beroep tegen een tweede gelijkaardige weigeringsbeslissing een invloed kan hebben op het belang bij het beroep tegen een eerste weigeringsbeslissing, antwoordt de advocaat van verzoeker dat er een hele tijd verstrijkt tussen het indienen van een beroep en het verkrijgen van een zittingsdatum, dat visumzaken blijkbaar geen prioritaire zaken zijn, en dat zijn cliënt op die manier een daadwerkelijk rechtsmiddel ontzegd wordt.

3.2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhangig worden gemaakt door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. 4 Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

3.2.3. Er dient te worden vastgesteld dat de beslissing tot weigering van een visum gezinshereniging naar aanleiding van de tweede visumaanvraag gezinshereniging door verzoeker, definitief is geworden omdat verzoeker er geen beroep heeft tegen ingesteld en de beroepstermijn inmiddels is verstreken. Aldus heeft de meest recente situatie die kan worden ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag voor een visum gezinshereniging reeds het voorwerp uitgemaakt van een definitieve beoordeling en dringt de vraag zich op of er nog een belang voorhanden is bij het thans voorliggende beroep, dat een eerdere (eerste) weigeringsbeslissing betreft.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (*cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810*), *quod non in casu*. Een loutere verwijzing naar de behandelingstermijnen van beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de mededeling dat dit het ontbreken van een daadwerkelijk rechtsmiddel betreft, is niet van die aard om het actuele karakter van verzoekers belang aan te tonen. Ten overvloede wordt erop gewezen dat verzoeker steeds een beroep kan instellen tegen de derde weigeringsbeslissing, eens deze hem ter kennis is gebracht.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET